

श्रावसर्थे (wie eben) m. Uṅ. 3, 115. 1) Wohnplatz, Herberge H. 991. यदावसथान्कल्पयन्ति सेदाहविर्धानान्येव तत्कल्पयन्ति AV. 9, 6, 7. यथा श्रेयस्यागमिष्यत्यावसथेनोपकृतेनोपासीत ÇAT. Br. 2, 3, 4, 8. 9. 3, 9, 2, 7. 9, 4, 2, 11. 12, 4, 4, 6. 14, 7, 1, 43 (= BRH. ÂR. UP. 4, 3, 37). KÂTJ. ÇR. 8, 9, 28. 18, 6, 3. ब्रह्मचार्यावसथाडुपस्तरणान्यादधाति KAUC. 11. स ह सर्वत श्रावसथान्मापयो चक्रे KÂIND. UP. 4, 1, 1. AIR. UP. 3, 12. M. 3, 107. 4, 151. MBH. 1, 5775. 3, 10783. 14812. 14850. 14, 281. 565. fg. R. 1, 1, 31. 9, 58. 12, 10. 2, 36, 15. 26. 91, 41. 5, 23, 6. HIT. 27, 11. RAGH. 8, 14. Wohnung für Schüler oder Asketen H. 994. — 2) eine bes. Gelübde (व्रतविशेष) UNÂN-DIK. im ÇKDR. — 3) ein bes. Werk über das Ârjâ-Metrum (श्राविकोषः । श्राविकुन्दसो ग्रन्थभेदः) ebend.

श्रावसथिक (von श्रावसथ) adj. f. ई in einem Hause wohnend P. 4, 4, 74. in seiner Wohnung das heilige Feuer unterhaltend (?) COLEBR. Misc. Ess. II. 305.

श्रावसथ्य (von श्रावसथ) 1) adj. im Hause befindlich: श्रावसथ्यमिकर्मन् Verz. d. B. H. No. 139. — 2) m. das im Hause gepflegte heilige Feuer: श्रावसथ्यं द्विजाः प्राकुरीतिमग्निं महाप्रभम् MBH. 3, 14181. Verz. d. B. H. No. 1063. 1067. 1090. — 3) = श्रावसथ P. 5, 4, 23. n. nach dem Sch. m. eine Wohnung für Schüler oder Asketen H. 994. — 4) n. die Anlegung des häuslichen Feuers PÂR. GRH. 1, 2 in Z. d. d. m. G. 7, 530.

श्रावसान adj. = श्रावसानमभिज्ञो ऽस्य gaṇa तन्निशादि zu P. 4, 3, 93.

श्रावसायिन् (श्रावस von श्रवस + श्रायिन्) adj. nach Zehrung gehend: श्रावसायिन्कल्पस्ते प्रजायामानिष्यत श्रादाय्यायाय्यवसायी AIR. Br. 7, 29. श्रावसित adj. = श्रावसित 1, e. AK. 2, 9, 23. H. 1183.

श्रावस्थिक (von श्रावसथ) adj. in den Verhältnissen begründet, angemessen: श्रावस्थिकं क्रमं चापि मत्वा कार्यं निरूहणम् SUÇR. 2, 220, 4.

श्रावह (von वृह mit श्रा) 1) adj. f. श्रा herbeiführend, bewirkend; in comp. mit dem obj.: गन्धावह BRAHMA-P. 52, 17. भयावह ÇVETÂÇV. UP. 2, 8. M. 8, 347. BHAG. 3, 35. R. 1, 14, 44. 4, 9, 18. RÎGA-TAR. 3, 344. VET. 3, 9. धर्मा ÇVETÂÇV. UP. 6, 6. मला M. 11, 70. स्वर्गकीर्तिज्ञया M. 11, 70. सुखा ÇVETÂÇV. UP. 2, 5. R. 1, 4, 5. 3, 17, 17. PAÑKAT. I, 463. III, 5. HIT. 1, 172. BRAHMA-P. 49, 1. जया M. 11, 70. क्लेशा RAGH. 14, 5. दुःखा KATHÂS. 13, 111. प्रुगा AK. 1, 1, 4, 5. नम्रतोन्नमता RÎGA-TAR. 3, 223. हास्या Ç. 399. — 2) m. N. eines der sieben Winde HARIV. 12787. BRAHMÂNDA-P. beim Sch. zu ÇK. 163. einer der sieben Zungen des Feuers COLEBR. Misc. Ess. I, 190, N.

श्रावहन (wie eben) n. das Herbeibringen NIR. 7, 8.

श्रावाप (von वप् mit श्रा) 1) adj. ausstreuend, werfend: तान्गृहीतशरावापान् MBH. 1, 7073. Vgl. श्रतावाप. — 2) m. a) das Ausstreuen, परिन्नेप MED. p. 14. das Hinwerfen, प्रन्नेप H. an. 3, 439. — b) das Aussäen: शस्यावापे कृषीवलाः NÂRADA in MIT. 9, 10. — c) das Hinzustreuen, Beimischung, z. B. von untergeordneten Stoffen in eine Arznei SUÇR. 2, 16, 15. 34, 11. दत्तावापो यद्यदोषम् 99, 8. 221, 15. — d) Einstreuung, Einschiebung in Formeln, Liedern u. s. w.: परिशिष्टानावापानुद्धृत्य ÂÇV. ÇR. 7, 5, 2. 11, 1. KÂTJ. ÇR. 24, 1, 12. 13. श्रावापोद्धारभ्याम् SÂH. D. 10, 5. — e) das Ausstellen von Gerâthen (शाण्डवचन) MED. p. 14. H. an. 3, 439 (शाण्डवचन). — f) ein besonderer Trank (पानभेद) H. an. 3, 438. —

g) Gefäss ÇABDAR. im ÇKDR. — h) ein am Handgelenk getragenes Arm-band H. 663. auch n. nach dem Sch. मोहात्पयात् गाण्डीवमावापं च करादिपि MBH. 14, 2241. द्वितीयनास्य वापोन कृस्तावापं न्ययातपत् R. 6, 92, 15. Vgl. श्रावापक. — i) = श्राववाल AK. 1, 2, 3, 29. H. 1093. an. 3, 438. MED. p. 14. — k) unebener Boden AĠAJA im ÇKDR. — l) die An-gelegenheiten mit dem Feinde, श्रिचित्तन H. 713. मन्वी स्यादर्थचित्ताया-मर्थास्तन्नावापादपः SÂH. D. 33, 18 (die Ausg. von 1828, p. 40, l. 7 richtig: °श्रावापादपः). तन्नावापिन DAÇAK. 187, 2. तन्नावापविदा ÇIÇUP. 2, 88. — m) Hauptopfer (प्रधानहोम) angeblich nach der SMṚTI ÇKDR.

श्रावापक m. = श्रावाप 2, h. AK. 2, 6, 3, 8.

श्रावापन (von वप् im caus. mit श्रा) n. = सूत्रयन्त्र (Weberstuhl, Weber-schiff) RATNAM. im ÇKDR.

श्रावापिक (von श्रावाप) adj. eine Einschiebung —, einen Zusatz bil-dend, supplementar NIR. 8, 7.

श्रावाप m. P. 3, 3, 121, VÂRT. Der Scholiast leitet das Wort von वि (wohl वी) ab, vielleicht aber im VÂRT. nur Fehler für श्रावाप.

श्रावार (von वृ mit श्रा) s. डुरावार und स्कन्धावार.

श्रावाल n. = श्राववाल AK. 1, 2, 3, 29. H. 1093 (nach dem Sch. auch m.).

श्रावास (von वस्, वसति mit श्रा) m. Aufenthalt, Wohnstätte, Stand-ort, Wohnung H. 991. 1002. वृक्षावास unter Bäumen wohnend JĠĠN. 3, 54. MBH. 1, 7058. 3, 11321. R. 1, 12, 11. 12. 3, 9, 29. 46, 19. 68, 27. 72, 7. 4, 43, 21. 5, 9, 13. 6, 10, 24. BHARTṚ. 1, 31. 35. PAÑKAT. I, 67. 94, 1. 191, 13. PRAB. 48, 16. VID. 144. 233. 239. von Vögeln RAGH. 2, 17. Pflanzen H. 934. श्रनङ्गमङ्गलावास VID. 9. श्रभिनिष्क्रान्तगृहावास BURN. Lot. de la b. l. 333. am Ende eines adj. comp. f. श्रा MBH. 1, 2968. — Vgl. भूत्वास.

श्रावासित adj. = श्रावसित H. 1183, Sch.

श्रावाह (von वृह mit श्रा) m. 1) das Heirathen VJUTP. 219. — 2) N. pr. ein Sohn Çvaphalka's HARIV. 1918. 2085.

श्रावाहन (von वृह im caus. mit श्रा) 1) n. das Auffordern zum Kom-men, Einladen: चकारावाहनं तत्र भागार्थं सर्वदेवताः ॥ नाभ्याहकृत्यदा तत्र भागार्थं सर्वदेवताः । VIÇV. 10, 10. श्रावाहनाग्निं das Feuer, bei welchem die Aufforderung gesprochen wird, JĠĠN. 1, 250. — 2) f. °नी eine best. Ver-bindung der Hände: कृस्ताभ्यामङ्गलिं बद्धानामिकामूलपर्वणोः । अङ्गुष्ठौ निःक्षिपेत्सेयं मुद्रा श्रावाहनी स्मृता ॥ इति तन्त्रशास्त्रम् । ÇKDR.

श्राविक (von श्रवि) 1) adj. a) vom Schafe herrührend: चर्नाणि M. 2, 41. श्रविन्म् MBH. 2, 1848. R. 5, 14, 2. क्षीरम् M. 3, 8. JĠĠN. 1, 170. SUÇR. 1, 174, 20. 173, 21. 177, 15. मूत्र 193, 21. 2, 91, 2. — b) wollen M. 10, 87. SUÇR. 1, 63, 13. — 2) n. wollener Zeug, wollenes Gewand ÇAT. Br. 14, 3, 3, 10 (= BRH. ÂR. UP. 2, 3, 6). KÂTJ. ÇR. 22, 4, 20. M. 3, 120. JĠĠN. 1, 186. R. 3, 49, 44. wollene Decke H. 670. m. nach HALÂS. im ÇKDR.

श्राविकतौत्रिक (von श्राविक + सूत्र) adj. aus wollenen Fäden berei-tet M. 2, 44.

श्राविवर्थ n. nom. abstr. von श्राविक gaṇa पुरोहित्वादि zu P. 5, 1, 128.

श्रावित्तित् (von श्रावित्तित्) patron. des Marutta AIR. Br. 8, 21. ÇAT. Br. 13, 5, 4, 6. MBH. 14, 136. 1882. HARIV. 1831.

श्राविम m. = श्रविम ÇABDAR. und SÂRAS. zu AK. 2, 4, 2, 43. ÇKDR.

श्राविसान्य (von 3. श्र + विज्ञान) adj. ununterscheidbar ÇAT. Br. 1, 6, 3, 39.